

لەبەركردنى

سوورەتى الملىك

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٠٢﴾ آل عمران: ١٠٢

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَّوْا خَلْقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ

وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١﴾ النساء: ١

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ

فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿٧١﴾ الأحزاب: ٧٠ - ٧١

اما بعد...

همروه کو خودای گهوره له قورئانی بیروز ده فهرمووئیت: ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾ ﴿٢٢﴾ القمر: ٢٢ ییگومان

ئیمه قورئانمان ئاسان کردووه بو (خویندنه وه و تیگه یشتن) و ئاموژگاری وه رگرتن، جا ئایا که سیک هه یه هه ست بهم

حه قیقهت و راستیه بکات و پهن دی لی وه رگرتبیت؟

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((إِنَّ لِلَّهِ أَهْلِينَ مِنَ النَّاسِ)) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ هُمْ؟ قَالَ: ((هُمْ أَهْلُ

الْقُرْآنِ، أَهْلُ اللَّهِ وَخَاصَّتُهُ))^١

^١ - وصححه الألباني في "صحيح ابن ماجة"

پافەى سوورەتى (المك)

۳

واتە: ((ئەنسى كورى مالىك دەگىرىتەو و دەلىت: پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: بىگومان خودا كەسانىكى تايىبەتى ھەن لە نىو خەلك. گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەوانە كىن؟ فەرموۋى: ئەوانەى ھۆگرانى قورئانان، ئەوانە كەسانى تايىبەتى خوان)).

ئىمە لەزىر پۇشنایى ئەم ئايەت و فەرمودانە ھەولەندا كارىك ئەنجام بەدەين لەپىناو خودا ھەلساين بە ئەنجام دانى پۇژەى لەبەركردن و پافەى سوورەتى (المك).

لە ئەبو ھورەيرەو -خودا لىي رازى بىت- لە پىغەمبەرەو ﷺ دەفەرموۋى: ((إِنَّ سُوْرَةَ الْقُرْآنِ ثَلَاثُونَ آيَةً؛ شَفَعَتْ لِرَجُلٍ حَتَّى غُفِرَ لَهُ، وَهِيَ: ﴿تَبَرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ﴾)).

واتە: ((سوورەتىك ھەيە لە قورئانى پىرۇز سى ئايەتە، شەفاعەت بۇ خاوەنەكەى (ئەو كەسەى دەخوئىت) دەكات تاكو خودا لىي خۇش دەبىت، ئەویش سوورەتى ﴿تَبَرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾ ھە)).
ھەرۋەھا لە پىغەمبەرەو ﷺ ھاتوۋە سوورەتى تەبارەكە رىگرى دەكات لە سزای ناو گۆر بۇ ئەو كەسەى شەوانە بىخوئىت.

عبدلله ى كورى مەسعود دەفەرموۋى: لەسەر دەمى پىغەمبەر ﷺ ناومان لە سوورەتى مولك نابوو سوورەتى (المانعة).
ھەمد و سەنا بۇ خاى بەرز و بلند كە بە پشتىوانى خوا، ئىنجا پشتىوانى ئەندامانى «پۇشنایى قورئان» توانىيان ئەم پۇژەيە بە بەرھەم بگەيىن.

والله ولي التوفيق

پۇشنایى قورئان

﴿تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱) الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ
 ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ فَإِنِجِ الْبَصَرَ﴾ (۲) هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿ثُمَّ أَنِجِ الْبَصَرَ﴾
 كَرْنَيْنِ يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ﴾ (۳) وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسَّ الْمَصِيرُ ﴿إِذَا الْقُفُوفُ فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ﴾ (۴) تَكَادُ
 تَمِيزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
 إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ (۵) وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ
 السَّعِيرِ﴾ (۶) إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿وَأَسْرَأَوْكُمْ وَأَبْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمُ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ﴾ (۷) أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ
 وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ (۸) ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
 حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ﴾ (۹) وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَائِرُ
 وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ﴾ (۱۰) أَمِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ
 إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿أَمِنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ﴾ (۱۱) أَمِنْ يَمْسِي مُكِبًا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمِنْ
 يَمْسِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ﴾ (۱۲) قُلْ هُوَ الَّذِي
 ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۱۳) قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

﴿٢٦﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِى اللَّهُ وَمَنْ

مَعِىَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ ءَامَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ

مُبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

پاڦه‌ی سووږه‌تی (المَلِك)

بسم الله الرحمن الرحيم

۵

﴿تَبْرَكَ الَّذِي يَدْرِى الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱)

گه‌وره و موباره‌ک و پیرۆزه، ئه‌و زاته‌ی که هه‌موو
بوونه‌هر و جیهانی به‌دهسته، ئه‌و زاته‌ی ده‌سه‌لاتی
به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا هه‌یه.

﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾

﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ (۲)

هه‌ر ئه‌و خۆی مردن و ژيانی به‌ديه‌یناوه، تا
تاقتان بکاته‌وه، کێتان کرده‌وه‌ی چاکتر و
په‌سه‌ندتره، هه‌ر ئه‌ویش زاتیکى بالاده‌سته
به‌سه‌ر بى باوه‌راند، وه لێخۆشبووه له
ئیهانداران.

﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ

الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ

هه‌روه‌ها ئه‌و زاته ئاسمانه‌کانی به
حه‌وت چین دروست کردووه، له‌نیو
به‌دییه‌نراوه‌کانی ئه‌و خوای میهره‌بانه
هیچ ناپیکی و ناته‌واویه‌ک به‌دی

ناکه‌یت، ئه‌ی ئینسان: هه‌رچاو بگێره‌و سه‌رنج بده‌ بزانه‌ هیچ درز و که‌م و کوپه‌ک به‌دی
ده‌که‌یت؟

﴿ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا

وَهُوَ حَسِيرٌ﴾

پاشان هه‌ر سه‌رنج بده‌ و چاو بگێره‌ و ورد
به‌ره‌وه، جار له‌ دوا‌ی جار و کۆل مه‌ده‌،
سه‌رسام و ملکه‌ج ده‌بیت، چاوت به‌
نائومیدی ده‌گه‌رێته‌وه، له‌کاتیکدا که‌ چاوت
ماندوووه‌ و په‌کی که‌وتوووه‌.

پاڦه‌ی سووږه‌تی (المَلِك)

﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا

v

لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾

سویند به‌خوا بیگومان ئیمه ئاسمانی
دنیا مان کردوو به‌چراخان، (به‌هوی
ئه‌ستیره‌کانه‌وه که به‌شه‌وگاردا به‌دی
ده‌کرین) و به‌و ئه‌ستیرانه شه‌یتانه‌کان
پاو ده‌که‌ین، له‌قیامه‌تیشدا سزاو
ئه‌شکه‌نجه‌ی دۆزه‌خان بو ئاماده
کردوون.

﴿وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ

﴿٦﴾

هه‌روه‌ها بو ئه‌وانه‌ش که باوه‌ریان به
په‌روه‌ردگاریان نییه، سزا و ئازاری دۆزه‌خ
ئاماده‌یه، ئای که چاره‌نووس و
سه‌رئه‌نجامیکی زۆر ناسۆر و ناخۆشه.

﴿إِذَا الْقُوفُ فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ۖ﴾

کاتیکی فریّ دهرینه ناوی ده‌نگیکی ناساز و
ناخوش و لووره‌یه‌ک له دۆزه‌خه‌وه ده‌بیستن،
له کاتیکدا قولپ ده‌دات و ده‌کولیت.

﴿تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ

خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝﴾

له داخی خوانه‌ناسان خه‌ریکه پارچه
پارچه ببیت و لیک ببته‌وه، هه‌ر جاریک
ده‌سته و تاقمیک فریّ دهرینه ناوی
پاسه‌وانی دۆزه‌خ لیان ده‌پرسیت: باشه،
ترسینه‌ریکتان بۆ نه‌هات تاله‌م
سه‌رئه‌نجامه‌ ئاگادارتان بکات؟!.

﴿قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن

شَيْءٍ إِن أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾

له وه لآمدا به كه ساسييه وه ده لّين: با، به لّی،
له پراستیدا ترسینه رمان بۆهات، به لام ئیمه
بروامان پینه کردن و وتمان: خوا هیچی لهم
باره یه وه نه ناردووه، ئیوه ته نیا له گومرایی
گه ورده دا گیرتان خواردووه و هیچی تر!.

﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا سَمِعُ أَوْ نَفْقَهُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾﴾

ئینجا ده لّين: ته گه ر ئیمه گوێبان بگرتایه و بیرو هۆشان
به کار به ئینایه نه ده بووینه نیشته جیی دۆزه خ.

قورئان

پاڦه‌ی سوورپه‌تی (الم‌لک)

۱۰ ﴿فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾

ئه‌وسا ئیتر به‌ناچاریی و خه‌جاله‌تییه‌وه‌ دان
به‌گونا‌ه و تاوانی خو‌ی‌اندا ده‌نین، جا‌با
نیشته‌جیکانی دۆزه‌خ له‌و لا‌ترچن.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾

۱۲ ﴿﴾

به‌پراستی ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن ل
په‌نه‌انیدا، بۆ ئه‌وانه‌ لی‌خۆش‌بوون و پادا‌شتی گه‌وره
ئاماده‌یه.

خه‌لکینه؛ چونی‌ه که بۆتان چ به نه‌ینی قسه
بکه‌ن یان به‌ئاشکرا، ئه‌و زاته به‌هه‌موو ئه‌و
خه‌ته‌ره و خه‌یالانه‌ی دین به‌کړوکی
سینه‌کاندا زانا و ئاگایه.

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ ۱۴

مه‌گه‌ر خوا نازانیت کی‌ی دروست کردووه و
چو‌نی دروست کردووه، له‌کاتی‌کدا ئه‌و زاته
وردکار و به‌سۆز و ئاگایه.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

پاڦه‌ی سووږه‌تی

۱۲ ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي

مَنَازِلِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾﴾

هه‌ر ئه‌و زاته‌ زه‌وی بۆ زه‌لیل و ملکه‌چ
کردوون (هه‌رچیتان بویت له‌سه‌ری
دروست ده‌که‌ن، چۆنتان بویت به‌کاری
ده‌هینن)، بگه‌ڕێن به‌هه‌موو گۆشه‌ و
که‌ناریدا، له‌و رزق و پۆزیه‌ش بخۆن که
پیشکه‌شتانی ده‌کات، دلنیاش بن که
سه‌رئه‌نجام گه‌رانه‌وه‌تان بۆ لای ئه‌و
زاته‌یه‌.

﴿أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ

﴿١٦﴾﴾

ئایا له‌و زاته‌ ناترسن که له‌ سه‌رووی ئاسانه‌وه‌یه‌،
که به‌ناخی زه‌ویدا بتانباته‌ خواره‌وه‌؟! جا
ده‌سته‌به‌جی ئه‌و زه‌وی ده‌بیته‌ له‌رزه‌.

﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنَ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾

فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾

ياخود له و زاته ناترسن که له سه روو

ئاسماندايه که بايه کی به هيز هه لکاته

سه رتان و به رد بارانتان بکات؟! ئه وسا

ده زانن هه ږه شه ی من چوڼ بووه.

﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾﴾

سویند به خوا بیگومان خه لکانی تری پیش

ئه وان پروایان به پڼغه مبه رانی ئیمه نه کرد

ئاشکرایه چ به لایه کم به سه رهیناون و چوڼ

ته مییم کردن.

پاقه‌ی سوورپه‌تی (الملک)

۱۴

﴿أُولَئِكَ يَرْوُونَ إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَقَتٍ وَيَقِضْنَ مَا

يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ﴾ (۱۱)

ئایا سه‌رنجی بالنده‌یان نه‌داوه به‌سه‌ریان‌ه‌وه پۆل
پۆل ده‌فڕن و باله‌کانیان لێک ده‌نن، ئەو بالنده‌
جگه‌ له‌ خوای میهره‌بان که‌س به‌ ئاسانه‌وه
پاگیریان ناکات، به‌پاستی ئەو زاته به‌ هه‌موو
شتیک بینایه و هیچی لێ ون نابێت و چاودێری
هه‌موو دروستکراوانی ده‌کات (فرۆکه و که‌شتی
ئاسانی و.... هتد، هه‌ر ئەو زاته به‌ هۆکاره‌کان له‌

ئاساندا هاتووچۆیان پیده‌کات و پایان ده‌گرێت).

﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَمُرُّكُم مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي

غُرُوبٍ﴾ (۲۰)

ئایا کێیه‌ ئەو که‌سه‌ خۆی به‌ سه‌رباز و به‌رگریکه‌ر
له‌ ئێوه ده‌زانیت و وا ده‌نوینیت که‌ ده‌توانیت به‌ بێ
خوای میهره‌بان سه‌رتان بخات و پایه‌دارتان
بکات؟! نه‌خێر، کافران ته‌نیا له‌ خه‌له‌تاویدان و
هیچی تر؟! قورئان

۱۵ ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ

وَنُفُورٍ ﴿۲۱﴾

ياخود کييه ئه وهی که رزق و پوزیتان
پنده به خشیت، ئه گهرخوا لیتان بگریته وه؟!
نه خیر، به و تاقی کردنه وه یه ش بی باوه پان ههر
له گومرایی و سه رلیشیواوی و دووره په ریزی له
به رنامه ی خوا پوچوون!

﴿أَمَّنْ يَمْشِي مَكْبًا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۲﴾

جا نایا ئه و که سه ی که دمه و پوو که وتووه و
به و حاله وه ده پوات، چاکتر پښه ده زانیت؟ یان
ئه و که سه ی که به سهر شه قامیکی راست و
په واندا به پیک و پیکي ده پوات به پښه؟!
هورتیان

پاڦه‌ی سووږه‌تی (الملک)

۱۶ ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ

قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿۲۳﴾

ئە‌ی پێ‌غه‌مبەر ﷺ پێ‌یان ب‌ئ‌ی: هەر خوایه، که
ئێ‌وه‌ی دروست‌کردووه و ده‌زگای بینین و بیستن و
تێ‌گه‌یشتنی پ‌ی به‌خشیون، که‌چی که‌متان
شوکرانه‌ ب‌ژێ‌ر و سوپاس‌گوزارن.

﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

﴿۲۴﴾

هه‌روه‌ها پێ‌یان ب‌ئ‌ی: هەر ئە‌و خوایه؛
ئێ‌وه‌ی له‌ خاکی زه‌وی پێ‌گه‌یان‌دووه،
گه‌‌رانه‌وه و کۆ‌کردنه‌وه‌شتان بۆ لای
ئە‌وه‌.

و‌رئ‌ان

پاڦه‌ی سوورپه‌تی (المَلِك)

﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ (٢٥)

۱۷

بی باوه‌پان ده‌لین: باشه، که‌ی ئەم به‌لین‌ه دیت‌ه
دی، (زیندوو‌کردنه‌وه و لیپرسینه‌وه) ئە‌گەر
ئێوه راست‌گۆن؟!.

﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (٢٦)

پێیان بڵی: زانیاری ئەو کاته لای خوایه، من
ته‌نیا بیدار که‌ره‌وه‌یه‌کی ئاشکرام.

قورئان

﴿ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾

وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ ﴿٢٨﴾

کاتیک بینان ئەو بەلێنە خواویە یەخەیان پێ
دەگریت، چروچاوی ئەوانە ی که باوەریان
نەبووه، تال و ترش و ناشرین دەکریت، ئەوسا
پێیان دەوتریت ئا ئەمە ئەو بەلێنە یە که پێتان
دەدرا.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِیَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِیَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ یَسْتَعِیْذُ بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِهِ عَظِیْمٍ﴾

ههروه‌ها پێیان بلێ: باشه، ئه‌گه‌ر خوا، من و
هه‌موو ئه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ شوینم كه‌وتوون له‌ناو
به‌ریت، یان به‌زه‌یی پیاماندا بێت‌ه‌وه، ئه‌وسا كێ
هه‌یه‌ بێ باوه‌ران له‌ سزای پر ئێشی دۆزه‌خ‌ر‌زگار
بكات؟! (ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر یاخی بوونیان به‌رده‌وام
(بن)

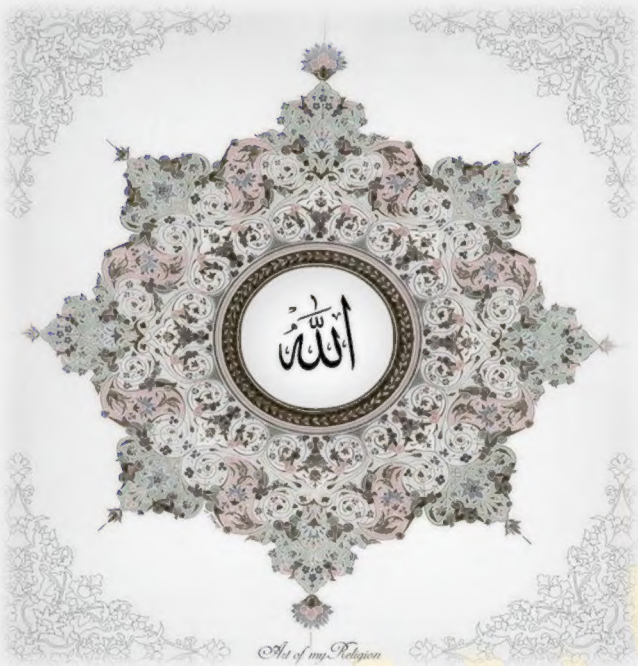

﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ﴾

﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (۲۹)

هه روه ها بلّی: ئیمه خوای میهره بانمان هه یه
و باوه ری پته ومان پییه تی و پشت و په نامان
هه ر ئه وه، جا ئیتر پوژیک دیت که به پروونی
بوټان دهرده که ویت کئی له گومپایی ناشکرادا
گیری خواردووه و سه ری لی شیواوه.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ﴾

﴿۳۰﴾

پییان بلّی: هه وائلم بده نی باشه ئه گهر
ئاوه که تان پوچوو، کئی ده توانیت ئاوی
سازگار و ره وائتان بو به ده ست بهییت!
(جگه له خوای میهره بان).

له کۆتايدا

دوای سوپاس کردنی خوای گه‌وره، سوپاسی دانه به دانه‌ی ئەندامه به‌پێژه‌کانی پۆشنایی قورئان ده‌که‌ین، سوپاسی ئەو به‌پێژانه ده‌که‌ین که هاوکاریان کردوین بۆ به‌جیگه‌یاندنی ئەم پڕۆژه‌یه. له‌م پڕۆژه‌یه‌دا بۆ پاڦه‌ی سوورپه‌تی (الملک) ته‌فسیری ئاسانمان به‌کار هێناوه، بۆ ئاسنکاری تیگه‌یشتن و له‌به‌رکردنی.

دووباره ده‌لێن؛ په‌رتووکی خودا به‌رز و بێ که‌موکوپیه، به‌لام هه‌ر که‌موکوپیه‌ک هه‌بێت له‌ دیزاین و شیوازی په‌رتووکه‌دا لێیان بیورن و گه‌ردنمان ئازا بکه‌ن، هه‌یج که‌سیک ک‌امل نییه، ته‌نیا خوای گه‌وره نه‌بێت ک‌امل و بێ عه‌یب و کار جوانه.

له‌ نزای خێر بێه‌شمان مه‌که‌ن

ده‌سته‌ی به‌پێوه‌به‌ری پۆشنایی قورئان

پۆشنایی قورئان